05/06/2020

Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος: Η Ορθοδοξία διδάσκει τον σεβασμό και υμνεί το δημιούργημα του Θεού

/ Επικαιρότητα

Γράφει η Ναταλία Δανδόλου

Η Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 5 Ιουνίου και αποτελεί την κύρια εκδήλωση του ΟΗΕ από το 1972 για την ενημέρωση του παγκόσμιου κοινού σχετικά με περιβαλλοντικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα.

Το θέμα για το 2020 είναι: «Ώρα για την Φύση». Τα τρόφιμα που τρώμε, ο αέρας που αναπνέουμε, το νερό που πίνουμε και το κλίμα που καθιστά τον πλανήτη μας κατοικήσιμο, όλα προέρχονται από τη φύση. Είναι η φύση που μας στέλνει το μήνυμα: Για να φροντίζουμε τον εαυτό μας πρέπει να φροντίζουμε τη φύση.
Ο σεβασμός προς το θαυμαστό δημιούργημα του θεού αποτελεί βασική έννοια και μέριμνα για την Ορθόδοξη Χριστιανική πίστη.

Από τον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο που έχει χαρακτηριστεί ως “Πράσινος Πατριάρχης”, μέχρι τους Προκαθημένους των Ορθοδόξων Εκκλησιών τους Ιεράρχες και τους Ιερείς, το μήνυμα που εκπέμπεται είναι ότι το περιβαλλοντικό πρόβλημα είναι κυρίως πνευματικό πρόβλημα, και πως η προστασία του περιβάλλοντος αποτελεί “λειτουργική διακονία”

«Ο σεβασμός και η προστασία της κτίσεως είναι διάστασις της πίστεώς μας, περιεχόμενον της ζωής μας εν Εκκλησία και ως Εκκλησία. Η ιδία η ζωή της Εκκλησίας είναι «βιωμένη οικολογία», έμπρακτος σεβασμός και μέριμνα διά την δημιουργία και πηγή των οικολογικών δραστηριοτήτων της», είχε δηλώσει ο Οικουμενικό Πατριάρχης προσθέτοντας μεταξύ άλλων:

«Η μέριμνα δια το φυσικό περιβάλλον δεν είναι μία πρόσθετος δραστηριότης εις την εκκλησιαστικήν ζωήν, αλλά ουσιαστική έκφρασις αυτής. Δεν έχει κοσμικόν, αλλά αμιγή εκκλησιαστικόν χαρακτήρα, είναι «λειτουργική διακονία».

Στην μελέτη του «Συνάντηση με το Μυστήριο» εξηγεί ο ίδιος: «Η αγάπη μου για το φυσικό περιβάλλον συνδέεται άμεσα με τη μυστηριακή διάσταση του κόσμου και της ζωής. Ανέκαθεν θεωρούσα το φυσικό περιβάλλον από τη σκοπιά της Ορθόδοξης πνευματικότητας. Το τιμούσα ως χώρο συνάντησης και κοινωνίας με τον Δημιουργό».

Η Αγία μας Εκκλησία πάντοτε, μετά πολλής αγάπης και στοργής, δέεται του Ελεήμονος Θεού, του Δημιουργού «ορατών τε πάντων και αοράτων», διά την διαφύλαξιν και προστασίαν του περιβάλλοντος» αναφέρει **στο μήνυμά του για την Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος** που εορτάζεται κάθε χρόνο στις 5 Ιουνίου, ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος΄, προσθέτοντας ότι «ο άνθρωπος δεν δύναται να αυτονομηθή από της υπολοίπου δημιουργίας».

«Οστις δεν ευγνωμονεί τον Θεόν ως δημιουργόν των βιοσυστημάτων της γης, των ωκεανών, των θαλασσών, των ποταμών, των δένδρων, των φυτών, των ανθέων, των ζώντων εν γένει οργανισμών, ούτος, δυστυχώς, περιφρονεί την δημιουργικήν θείαν ενέργειαν και, τοιουτοτρόπως, δεν κάμνει καλήν χρήσιν των υπό του Θεού ποιηθέντων κτισμάτων» υπογραμμίζει μεταξύ άλλων, τονίζοντας ότι το περιβαλλοντικό πρόβλημα είναι κατά βάση πνευματικό με απροσμέτρους ηθικές διαστάσεις.

Οι Πατέρες της Ορθοδοξίας

Η ζωή των πατέρων της Ορθοδοξίας και των ασκητών είναι γεμάτη παραδείγματα σεβασμού προς όλα τα δημιουργήματα του Θεού.
Ο Γέροντας Παΐσιος προέτρεπε τους προσκυνητές να αγαπούν και να σέβονται το φυσικό περιβάλλον. Συμβούλευε τους γονείς να πηγαίνουν με τα παιδιά τους στη φύση, για την οποία έλεγε ότι επιδρά με μοναδικό τρόπο ευεργετικά στην ψυχοσύνθεση και στην διαμόρφωση του χαρακτήρα των παιδιών. Επέμενε να μην παραμελείται και εγκαταλείπεται η καλλιέργεια της γης, η οποία προσφέρει τον άρτον τον επιούσιον και με τους καρπούς και τα προϊόντα της θα σώσει ζωές σε καιρούς δίσεκτους. Πρόσεχε και προστάτευε τα δένδρα και τάιζε τα πουλάκια και άλλα ζώα του δάσους.

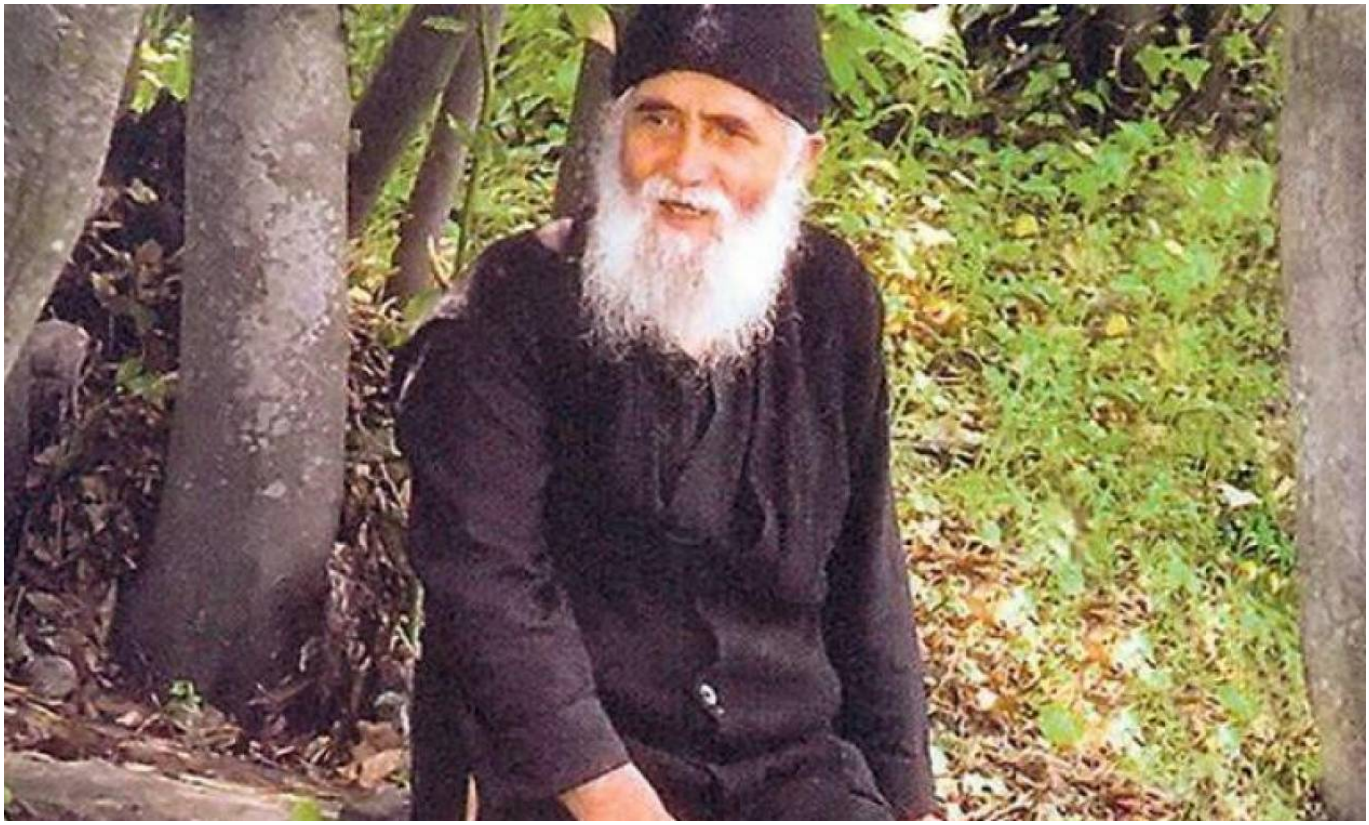

Στο Άγιον Όρος προσκυνητές ομολογούν ότι είχαν δει σπασμένα κλαδιά δένδρων να είναι ενωμένα πάλι προσεκτικά με πανί, που τα είχε περιτυλίξει ο Άγιος για να θεραπευτούν.

Ο Άγιος Νείλος ο Ασκητής παροτρύνει τους ανθρώπους να παραδειγματίζονται από τα ζώα τα οποία δεν παρεκκλίνουν από τα φυσικά τους όρια.

Ο άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης θεωρούσε αδιανόητη κάθε τραχύτητα για τα φυτά, η οποία θα τούς προξενούσε την οποιαδήποτε βλάβη, ούτως ώστε ακόμη και τα χόρτα στα μονοπάτια ή τα φύλλα των δέντρων απέφευγε «άνευ ανάγκης» να κόβει, διότι, όπως έλεγε, «η καρδία, ήτις έμαθε να αγαπά, λυπείται και το φύλλον και πάσαν την κτίσιν», χωρίς όμως ποτέ να φθάνει σε «προσκόληση» για τα πράγματα ετούτα της Κτίσης.

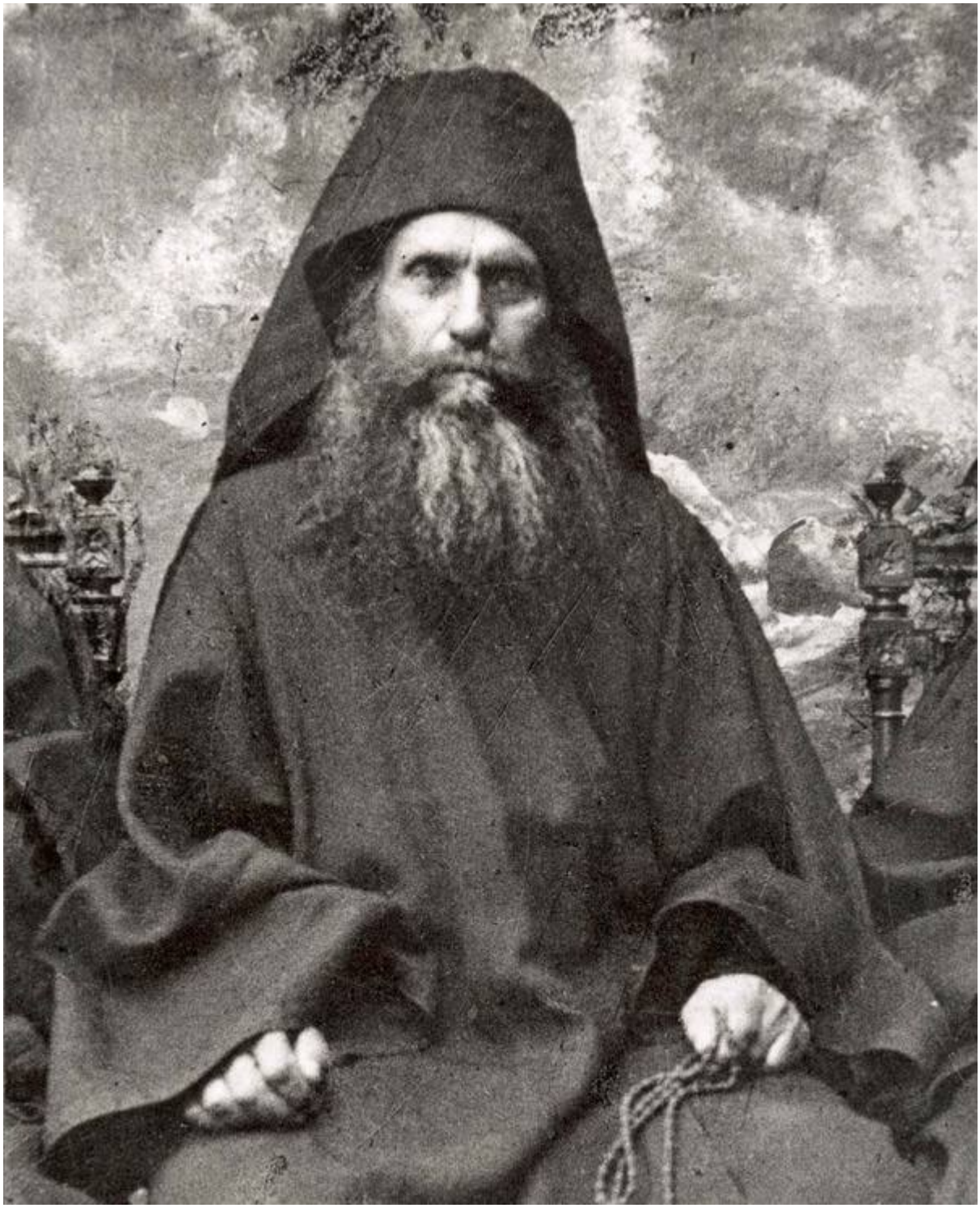
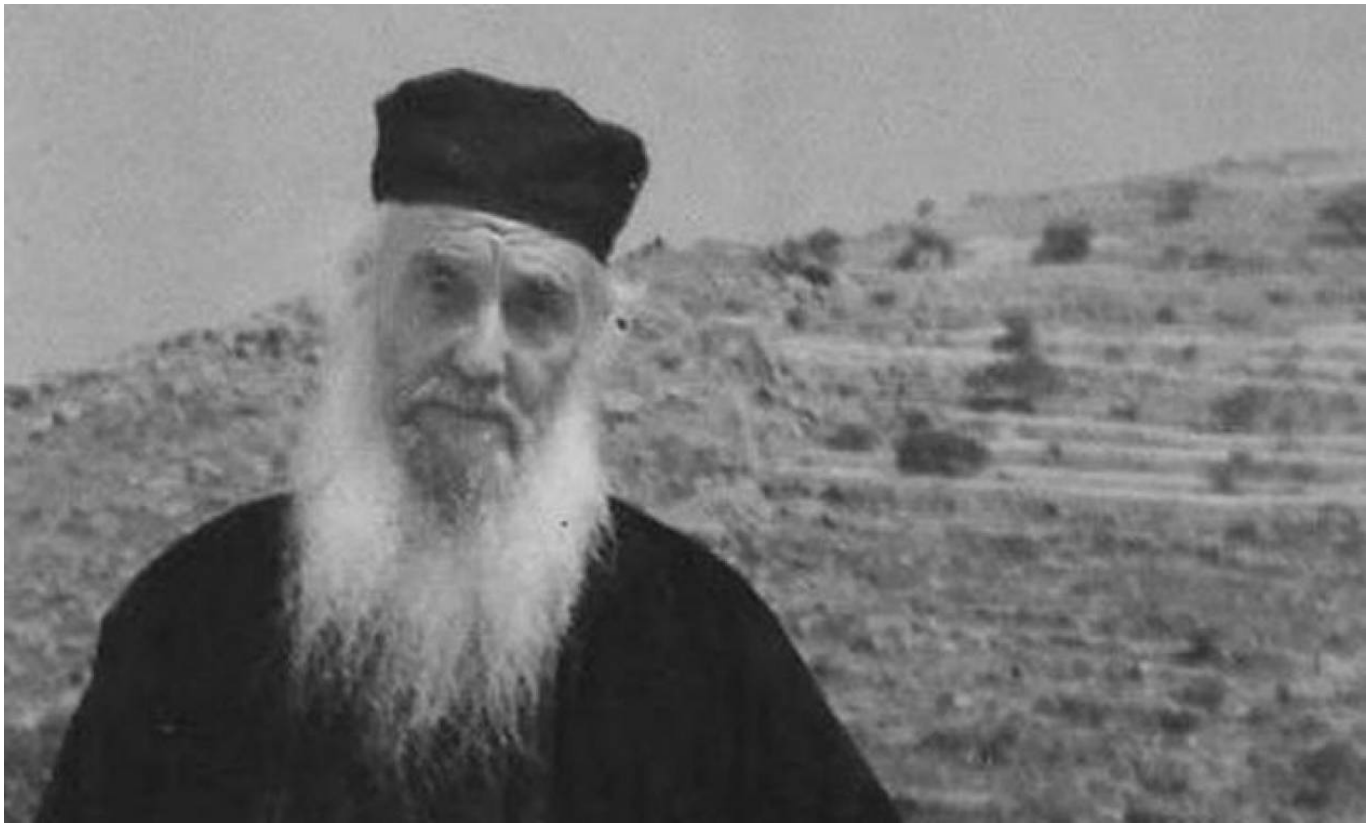
Επίσης, ο γέροντας Αμφιλόχιος Μακρής (1888-16.4.1970) απαιτούσε από τους εξομολογουμένους, σ’ ένδειξη μετάνοιας, να φυτεύουν ένα δέντρο, επειδή -όπως έλεγε συνήθως- “όποιος φυτεύει δέντρο φυτεύει ελπίδα, φυτεύει ειρήνη, φυτεύει αγάπη και έχει τις ευλογίες του Θεού”.